

Sygn. akt VI U 3021/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: A. W.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 października 2016 r., znak:(...)

w sprawie: A. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 2016 r. do 31 października 2019 r. ;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn.akt VIU 3021/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. W. z dnia 12 września 2016 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powołując się w uzasadnieniu decyzji na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 października 2016 roku, którym stwierdzono, iż ubezpieczony uznany został za zdolnego do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony zaznaczając, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego odmawiającą mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy powołał argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nadmieniając, iż powód był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 października 2016 roku. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony A. W. urodzony (...) w dniu 12 września 2016 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Na podstawie wcześniejszej decyzji z dnia 24 października 2014 roku ubezpieczony uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 7 września 2014 roku do 31 października 2016 roku. W trakcie przeprowadzonego przed organem rentowym postępowania orzeczniczego lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 3 października 2016 roku ustalił, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2019 roku. W wyniku wniesienia zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 24 października 2016 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczony wykonywał pracę

na stanowisku inspektora do spraw terenowych w Wojewódzkim Ośrodku (...) w B., a także był kierownikiem (...) Klubu (...). Obecnie zatrudniony jest na 1/4 etatu jako agent ubezpieczeniowy. Powyższe okoliczności Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zebranych w aktach rentowych w tym orzeczeń lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS oraz świadectw pracy. Istotą sporu w niniejszej sprawie było to czy ubezpieczony jest nadal cze..., niezdolny do pracy. W te..., ta kwestia wymaga wiadomości specjalnych w związku z tym Sąd Okręgowy w celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego przedstawionego w zaskarżonej decyzji dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie internista, reumatolog, endokrynolog, kardiolog oraz specjalista medycyny pracy. Zespół biegłych sądowych w opinii z dnia 25 maja 2017 roku karta 15, 16 akt sprawy rozpoznał u ubezpieczonego następujące schorzenia: przewlekłą chorobę niedokrwienną serca, niewydolność serca II klasy według NYHA, przebyty zawał serca NSTEMII leczony PTCALCX implantacją stentu w marcu 2014 roku, utrwalone migotanie przedsionków, stan po leczeniu radiomodem z powodu nadczynności tarczycy aktualnie eutyroza, cukrzyce typu II leczoną lekami doustnymi, otyłość, stan po cholecystektomii i po ambendektomii, ampfedektomii, nikotynizm w wywiadzie. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego oraz analizy zebranego w sprawie materiału lekarskiego biegli sądowi orzekli, iż stan zdrowia ubezpieczonego czyni go nadal częściowo niezdolnym do pracy od 1 października 2000... przepraszam od 1 listopada 2016 roku do 31 października 2019 roku. W porównaniu z badaniami przeprowadzonymi poprzednio według biegłych sądowych stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie i biegli nie zgodzili się z orzeczeniem, z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 października 2016 roku. Dodatkowo wyjaśnili, iż dysponowali przy formułowaniu swoich ustaleń i wniosków tymi samymi dowodami, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. W uzasadnieniu swojego stanowiska odnośnie ustalonej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego biegli wyjaśnili, że przyczyną tej niezdolności jest schorzenie układu krążenia. Utrzymuje się u ubezpieczonego przetrwałe migotanie przedsionków, stan po przebyłym zawale mięśnia sercowego leczonym PTCALCX z implata..., z implantacją stentu, jest, z niewydolnością serca II klasy według NYHA. W badaniu echo serca z maja 2016 roku u ubezpieczonego upośledzona jest funkcja skurczowa lewej komory EF równa około 40 procentom, powiększone są oba przedsionki, występują uogólnione zaburzenia kurczliwości. Biegli wskazali, że badany odczuwa bóle wieńcowe wysiłkowe, męczy się przy wejściu na I piętro, występuje u niego uczucie kołatania serca oraz ciężaru za mostkiem. Ponadto biegli stwierdzili cukrzyce, otyłość i nikotynizm w wywiadzie. Stwierdzone schorzenia, charakter pracy, posiadane kwalifikacje oraz wiek badanego ograniczają w znacznym stopniu zdolność do pracy, dlatego biegli orzekli o wystąpieniu tej częściowej niezdolności do pracy w okresie wskazanym w swojej opinii. W piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2017 roku karta 24 akt sprawy organ rentowy wniósł zastrzeżenia do tej opinii biegłych sądowych. Pełnomocnik organu rentowego powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS podnosił, że ubezpieczony był hospitalizowany w Klinice (...) w okresie od 23 maja 2016 roku do 25 maja 2016 roku i wypisany z diagnozą przewlekłego migotania przedsionków. Obserwacja ubezpieczonego skierowana była na niewydolność serca drugiego, II klasy NYHA był leczony radiojodem z powodu nadczynności tarczycy aktualnie stadium eutyreozy, nie pobiera leków na tarczycę. Stwierdzono hiperlipidemię mieszaną, otyłość, stan po cholek..., cholecystektomii oraz appendektomii, nikotynizm. W trakcie pobytu w szpitalu wykonano echo serca EF równe 50 procentom badanie wykazało przerost mięśnia lewej komory i hipokinezę ściany dolnej. Z wywiadu wynika, że badany choruje na cukrzyce i..., insulino niezależną obecnie przyjmuje Metformax. Komisja lekarska ZUS podczas badania nie stwierdziła istotnego upośledzenia funkcji układu krążenia. Badany był wydolny oddechowo i krążeniowo, także z opisu badania biegłego kardiologa nie wynika takie upośledzenie układu krążenia, które powodowałoby długotrwałą niezdolność do pracy. Podczas badania przez biegłych czynność serca niemiarowa nad polami płucnymi szmer oddechowy pęcherzykowy, obrzęków nie stwierdzono. Ubezpieczony pomimo schorzeń aktywny zawodowo może wykonywać pracę, które nie wymagają dużego wysiłku fizycznego i dużego obciążenia psychicznego. Pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłych sądowych, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Sąd uwzględniając wniosek organu rentowego dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych którzy w opinii tej z dnia 25 maja 2017 roku karta 36 akt sprawy wyjaśnili, że u badanego po przebyłym zawale mięśnia sercowego utrzymuje się przetrwałe migotanie przedsionków z niewydolnością serca II klasy według NYHA. Badanie echo serca z 16 maja 2016 roku wykazuje uogólnione zaburzenia kurczliwości powiększenia obu przedsionków, pogrubiałą ścianę lewej komory, upośledzenie funkcji skurczowej lewej komory EF równe 40 procentom objawia się to upośledzeniem układu krążenia w postaci łatwego męczenia się przy niewielkich wysiłkach, bólami za mostkiem, dusznością, uczuciem kołatania serca, czyli stwierdza się upośledzenie układu

krążenia. Cukrzyca i otyłość zdaniem biegłych sądowych pogłębiają niewydolność organizmu. Biegli wskazali także, że badany wprawdzie pracuje, ale biegli nie orzekli całkowitej niezdolności do pracy tylko częściową niezdolność, a ubezpieczony wykonuje zatrudnienie w wymiarze 1/4 etatu jako agent ubezpieczeniowy.

[**koniec części** 00:21:16.370] BUS888727_02

[**Przewodniczący** 00:21:16.208] Biegli wzięli pod uwagę schorzenia, ich nasilenie, wiek badanego oraz charakter pracy i wydali opinię o częściowej niezdolności do pracy, którą podtrzymali w opinii uzupełniającej w całej rozciągłości. Organ rentowy wniósł także w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2017 roku zastrzeżenia do opinii uzupełniającej podnosząc, iż przewodnicząca komisji lekarskiej ZUS nadal nie podziela opinii uzupełniającej biegłych lekarzy sądowych o częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego z powodu schorzenia układu krążenia. Pełnomocnik organu rentowego podnosił, iż w op..., w opinii komisji lekarskiej ZUS wynika, że EF w badaniu echo serca wykonanym w trakcie pobytu w klinice kardiologii od 23 do 25 maja 2016 roku wyniosło 50 procent. Natomiast biegły kardiolog podaje, że w badaniu echo serca z dnia 16 maja 2016 roku EF wyniosło 40 procent. Jest to zdaniem organu rentowego istotna różnica, jeśli chodzi o funkcję skurczową lewej komory. Organ rentowy podnosił, że biegły sądowy kardiolog opierał się na wcześniejszym badaniu echo serca niż komisja lekarska ZUS. Dodatkowo organ rentowy wskazywał, że powód posiada wykształcenie średnie techniczne pod. Podczas badania przez komisję lekarską pracował, jako pracownik biurowy wymiarze 1/2-ej etatu. Przed zachorowaniem pracował, jako pracownik umysłowy, kierownik klubu. Ubezpieczony pomimo schorzeń jest aktywny zawodowo, pracownik umysłowy zdaniem organu rentowego może wykonywać prace, które nie wymagają dużego wysiłku fizycznego i dużego obciążenia psychicznego, co przeczy częściowej niezdolności do pracy. Wobec powyższego organ rentowy wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii drugiego zespołu biegłych lekarzy sądowych, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w artykule 233 paragrafie 1-ym Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy posiada taką wiarygodność i moc dowodową, które pozwalają na dokonanie na jego podstawie istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie ustaleń bez konieczności kontynuowania postępowania dowodowego. Opinie biegłych sądowych, opinia główna i opinia uzupełniająca w sposób wszechstronny zanalizowały stan zdrowia ubezpieczonego i biegli zgodnie z posiadaną specjalistyczną wiedzą medyczną adekwatną do tych dziedzin medycyny, które dotyczą schorzeń ubezpieczonego w sposób logiczny i bardzo mocno przekon..., i przekonujący wskazali, iż schorzenia rozpoznane u ubezpieczonego czynią go nadal częściowo niezdolnym do pracy. Zastrzeżenia organu rentowego opierały się na fragmentarycznym elemencie stanu faktycznego sprawy w badaniu echo serca przeprowadzonym w szpitalu podczas leczenia ubezpieczonego w dniach od 23 do 25 maja 2016 roku, a pomijały pozostałe istotne elementy podnoszone przez biegłych sądowych. W szczególności biegli powoływali się także na badanie EF równie 40-stu procentom przeprowadzone stosunkowo, w stosunkowo krótkim czasie przed badaniem, na które powołuje się organ rentowy, ale co istot..., które dało inny wynik, ale co istotniejsze przyczyną stwierdzonej u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy były schorzenia rozpoznane u ubezpieczonego i taki stopień ich nasilenia, które, który powoduje u ubezpieczonego trwałą częściową niezdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnego z posiadanymi kwalifikacjami nawet w zawodzie, nawet w zawodzie, w którym praca polega na wysiłku umysłowym. Biegli w opinii uzupełniającej wskazali, że u ubezpieczonego po przebytych zawale mięśnia sercowego utrzymuje się przetrwałe migotanie przedsionków z niewydolnością serca drugiej klasy według NYHA, że badanie echo serca wykazuje uogólnione zaburzenia kurczliwości, powiększenie przedsionków, pogrubiałą ścianę lewej komory serca, upośledzoną funkcję skurczową lewej komory, co objawia się upośledzeniem układu krążenia w postaci łatwego męczenia się przy nawet niewielkich wysiłkach, bólami za mostkiem i dusznością oraz uczuciem kołatania serca, czyli biegli stwierdzili upośledzenie układu krążenia. Podkreślić należy, że także lekarz orzecznik takie rozpoznanie uczynił podstawą wydania swojego orzeczenia z dnia 3 października 2016 roku. Organ rentowy zarząca..., zarzucając w swoich zastrzeżeniach, że ubezpieczony jest obecnie aktywny zawodowo zupełnie nie dostrzega kwestii, że wykonuje on zatrudnienie w wymiarze 1/4-ej etatu, a zatem po prostu wykorzystuje zachowaną częściową zdolność do pracy przy jednoczesnym występowaniu częściowej niezdolności do pracy, którą stwierdzili biegli sądowi. Dlatego zebrane w sprawie dowody wskazywały jednoznacznie w ocenie Sądu Okręgowego na to, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie orzeczonym przez biegłych sądowych. Jedynie na, na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, że organ rentowy nie dostrzegał także schorzeń współistniejących, które także wpływają na możliwość wykonywania przez ubezpieczonego pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych, na co zwrócili

uwagę biegli sędziowie w swoich opiniach i z tego powodu opinie te uznać należy za merytorycznie kompleksowe. Natomiast stanowisko organu rentowego prezentowane w toku procesu takiej kompleksowości oceny stanu zdrowia ubezpieczonego w sposób wyraźny unikał. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 57-ym ustępem 1-ym punktami od 1 do 3 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2017 roku pozycja 1383, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki. Po pierwsze, jest niezdolny do pracy, po drugie ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy i po trzecie, niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w punkcie 3-im ustępu 1-go artykułu 57-go albo nie później niż w ciągu 18-stu miesięcy od ustania tych okresów. Jedyną sporną przesłanką przyznania ubezpieczonemu prawa do renty było między stronami to, czy jest on nadal niezdolny do pracy. Zgodnie z artykułem 12-ym ustępem 1-ym, 2-im i 3-im ustawy emerytalnej niez..., emerytalno-rentowej niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W artykule 13-ym ustępie 1-ym powołanej ustawy wskazuje się, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się. Po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po drugie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego biegli sędziowie wzięli pod uwagę wszystkie powyższe ustawowe kryteria orzecznicze przy ocenie częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego, co wynika z treści opinii głównej i opinii uzupełniającej. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, jak w punkcie 1-ym wyroku. Na podstawie artykułu 118-go ustęp 1a Ustawy emerytalno-rentowej Sąd Okręgowy stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z opinii biegłych sądowych i z okoliczności sprawy wynikało, iż organy orzecznicze opierały się na tym samym, organy orzecznicze ZUS, w szczególności komisja lekarska wydając swoje orzeczenie opierały się na tym samym materiale dowodowym, którym dysponowali biegli sędziowie. W tej sytuacji odpowiedzialność za wydanie wadliwej decyzji ponosi organ rentowy, albowiem organy orzecznicze ZUS, w szczególności w tym przypadku niniejszej sprawy komisja lekarska ZUS miały pełną możliwość ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego w sposób w pełni obiektywny, a orzeczenie komisji lekarskiej tego wymogu nie spełniło. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.